
ΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΩΤΙΣΣΑ

Ἡ Κύπρος εἶναι Ἀγγλική ἀποικία στή Μεσόγειο. Οἱ περισσότεροι κάτοικοί της εἶναι Ἕλληνες, λίγοι Τούρκοι κι' Ἀρμένιοι καί λιγότεροι Ἀγγλοι. Οἱ τελευταῖοι μᾶς ἀποφεύγουν σάν νά εἴμαστε μολυσμένοι κι ἔτσι ἐμεῖς ζεῦμε πολὺ μεμονωμένοι.

Εἶναι γνωστὸ πῶς ἡ γυναῖκα στήν Ἀγγλία κατώρθωσε νά πάρει πολλὰ δικαιώματα, ἐδῶ ὅμως πού οἱ Ἀγγλίδες μετροῦνται στά δάχτυλα, ἡ διοίκηση ὄχι μόνο στίς γυναῖκες δέ δίνει κανένα δικαίωμα, ἀλλά κι' ἀπό τοὺς ἄντρες προσπαθεῖ σιγὰ σιγὰ νά πάρει κάθε ἐξουσία. Μά γιὰ νά τὰ ποῦμε καθαρά κι' οἱ γυναῖκες ἐδῶ εἶναι πολὺ βαθεῖα κοιμισμένες· οἱ περισσότερες βρίσκονται σὲ ἀδράνεια ἂν καὶ πολλὲς ἔχουν τὰ μέσα νά μορφωθοῦν καὶ νά πάρουν μιὰ ἀνθρωπινὴ θέση στήν κοινωνία, ὁπότεν θᾶχουν καὶ τὸ θάρρος νά ζητήσουν τὸ δίκιο τους. Αὐτὲς ὅμως τοῦ κάκου τίποτ' ἄλλο δὲν κάνουν παρὰ μένοντας στὸ σπίτι, νά μα-

θαίνουν γαλλικά κι εγγλέζικα, χορό και νά παίζουν κανένα φόξ-τρούτ και άλλα παρόμοια, με τὸ σκοπὸ νά εἶναι εὐπρόσωπες στὰ σαλόνια. Οἱ φτωχῆς οἱ καϊμένες τι νά σοῦ κά-
νουν ; τὴ δουλιὰ τους κοιτάζουν—ράφτρες και καπελοῦδες —κι' ἂν μερικῆς διακρίνουν κι ὅλας πὼς περιφρονοῦνται, δὲν τοῦ μὸν νά ποῦν τίποτε γιατί μπορεῖ νά χάσουν τὸ ψωμί τους.

Στὰ χωριά ὅλες δουλεύουν και σκοτώνονται ὄχι μόνο στὸ σκάψιμο και τ' ἄλλα, ἀλλὰ και σὲ κομψοτεχνήματα ὅπως εἶναι τὰ σπουδαῖα λευκαρίτικα κεντήματα, πού θέ-
λουν τόση ὑπομονὴ και προσοχὴ με τὴ λεπτὴ δουλειὰ τους. Αὐτῆς ὅμως εἶν' ἀδύνατο νά γίνουν ὁδηγοὶ τῶν ἄλλων κι ἔ-
τσι ἡ θέση μας μένει πάντα ἡ ἴδια.

Ὅσο γιὰ σχολεῖα ἔχομε στὴν Κύπρο διάφορα : δημο-
τικά, ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα, γυμνάσια, ἐμπορικῆς σχο-
λῆς και διδασκαλεῖα ἀκόμα. Σὺν τὰ παραπάνω, γίνονται
δεκτὰ και κορίτσια, κανένα ὅμως δέλει τουργεῖ ὅπως πρέπει.

Τώρα τελευταῖα, μερικῆς πηγαίνουν και στὸ πανεπιστή-
μιο κι' ἔτσι ἴσως θὰ εἶναι δυνατὸν αὐτῆς, πού ἔπειτα ἀπὸ
λίνο θάρθουν στὴν Κύπρο μορφωμένες, νά μπορέσουν νά
δώσουν κάποια ὠθησὴ στὸ γυναικεῖο κόσμο.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς ἡ γυναῖκα ἐδῶ εἶναι πολὺ
παραμελημένη ἀπὸ τὸ νόμο· ἀφοῦ και τὸ μόνο ἐπάγγελμα
πού τῆς ἐπιτρέπεται τὸ νά εἶναι δηλ. δασκάλα κι αὐτὸ

τῆς ἀφαιρεῖται ὅταν παντρευτῆ σὰ νά εἶναι δηλ. ἀμάρτημα
τὸ νά παντρεύεται καμιὰ.

Μερικοὶ θὰ ποῦν πὼς αὐτὸ καλὸ, κάνει πιὸ πολὺ παρὰ
κακὸ, ἀφοῦ τότε θὰ ἔχει καιρὸ νά φροντίζε περισσότερο
γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς. Ἀλλὰ μήπως ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ἡ φτώ-
χεια με τὰ κακὰ τῆς ; Δὲ θὰ ἦταν καλύτερα νά δουλεύει
κι ἡ μητέρα, ὥστε οὔτε τὰ παιδιὰ τῆς οὔτ' ἐκείνη νά κα-
κοπερνοῦν, μονάχα νά παίρνουν ἓνα καλὸ παράδειγμα και
ν' ἀγαποῦν κι ἐκεῖνα ὕστερα τῆ δουλειὰ ; Μὰ κι ἐξάλλου
τὸ φτωκώτερο εἶναι, ἡ παντρεμένη νά ἔχει πιὸ πολλὴ δι-
άθεση νά δουλέψει ἀπὸ τὴν κατσοφιασμένη γεροντοκόρη.
Ὅ,τι κι ἂν πῆς ὅμως, οἱ Ἀγγλοὶ θὰ σοῦ ἀπαντήσουν πὼς
στὴν κατώτερη ἐκπαίδευση πού ἔχουν στὰ χέρια τους, παν-
τρεμένη γυναῖκα δὲ γίνεται δεκτὴ.

Μὰ τι τὰ θέλετε, οἱ Ἀγγλοὶ ἀδιαφοροῦν πολὺ γιὰ τὴν
ἀποικία τους, τοὺς φόρους νά μαζεύουν ταχτικά κι ἄς
γινόμαστε μαλιὰ κουβάρια.

Αὐτὴ εἶναι ἡ θέση μας και τὸ χειρότερο δὲν ἔχομε κι ἐλ-
πίδα πὼς θὰ καλύτερέψει ἡ κατάσταση, γιατί οἱ κύριοι
μας δὲ μᾶς δείχνουν τίποτε τὸ ἐνθαρρυντικό. Μιὰ ἐλπίδα
μονάχα μᾶς μένει, πὼς μπορεῖ νά δοθῆ καμιὰ φορὰ τὸ
νησί μας στὴν Ἑλλάδα.

Μιὰ Κυπριώτισσα